

Реорганизација Савеза комуниста

НОВА САЗНАЊА И ИСКУСТВА

Досадашња активност комуниста општине Краљево била је пропраћена актуелним идејно-политичким проблемима у изнађењу најпогоднијих форми њиховог рада, како би се дао што већи допринос преобројају СК у данашњим условима на ширег револуционарног развоја.

Таква оцена садржана је у Информацији Општинског комитета који је на својој последњој седници разматрао активно ст на проради и припреми у живот теза о даљем развоју и реорганизацији Савеза комуниста.

Комунисти су схватили потребу изналажења нових форми преко којих ће се успешније критички пренепитивати њиховог рада и повећати активности на остваривању водеће идејно-политичке улоге Савеза комуниста у нашем друштвеном развоју.

То потврђује и изјавица, како се види из Информације, да су одамах после IV пленума ЦК СКЈ, од више организација у граду и на селу по телек иницијативе да одржавају широк скупови комуниста који живе и раде на подручју једне месне заједнице. Сваки скупови су били врло корисни и одржавали су потребу и сазнање да је у процесу дискусије о реорганизацији потребно критички пренепитивати различита подручја активности комуниста, а нарочито тамо где живе и где треба као водећа идејно-политичка снага да врше непосредни утицај на бржи развој ширег друштвених односа и у склопу истих изналажење облике свога организовања.

Све је ово предузето, каже се у Информацији Општинског комитета, у циљу стицања нових сазнања и искустава која треба да допринесу ширеј активности свих грађана у решавању животних питања на својим подручјима која ће се брже развијати даљим развојем и пуном афирмацијом самоуправљања.

За ширим скуповима комуниста потекле су иницијативе и у радним организацијама. На тим скуповима тражило се синхронизовање неких нових акција путем друштвених организација и унутар органа самоуправљања на изучавању и решавању проблема разнота ових организација у духу друштвене и вредне реформе. Све ове иницијативе и акције нових организација подржане су од Општинског и фабричких комитета и биле су пропраћене њиховом помоћи, а нарочито Општинског комитета, који је настојао да у ангажовање свог политичког актива интензивније је оспособљава основне организације како бимо све успешно и самостално вршили позитиван утицај на идејном расветљавању и сузбијању свих негативних појава и тенденција.

Неке основне организације Савеза комуниста нису довољно организоване организацији и даљем развоју. Оне су очекивале Тезе ЦК СКЈ на основу којих су покренуле дискусију и већ предлажу конкретна решења. У разради и примени теза неке радне организације пријатељски су се оријентисале на критику не достатака, а мање на конкретну анализу сопствене праксе из које би се израђивали јединствени ставови о томе, као и којим правцем тражити нове садржаје деловања комуниста.

Међутим, може се констатовати, да су досадашње дискусије и разговори расветлили нека питања и дилеме око тога да ли се ради само о изналажењу организационих решења или да се сагледа какав нам је Савез комуниста потребан у условима самоуправљања и како у пракси реализовати његову вољу у идејно-политичком погледу.

Разговори комуниста на свим нивоима од IV пленума до све до објављивања Теза, дали су снажан стимул друштвено-политичкој активности на реализацији мера привредне реформе. Разрадом и применом у живот Теза та се активност у општини Краљево све више развија и поприма нове квалитете.

Доброслав Гемалевић

Доброслав Гемалевић

Доброслав Гемалевић

Доброслав Гемалевић

Доброслав Гемалевић

ПРОСЛАВА ДАНА УСТАНКА

УСПОМЕНА СА ПОПИНЕ

У оквиру прославе 7. јула — Дана устанка народа Србије на легендарној Попини између Врњачке Бање и Трстеника окупило се прошлог петка преко 10.000 грађана Краљева, Врњачке Бање, Трстеника, Крушевца и околних села на великом народном збору где је говорио Милалко Тодоровић, секретар Извршног комитета Централног комитета СКЈ.

После једночасовног говора где су присутни топло поздравили Милалко Тодоровића, настављено је народно весеље које је трајало до касно у ноћ. Међу многобројним гостима који су присуствовали прослави Дана устанка, на Попини се налазио и бивши командант 1041. совјетског пука Матвеј Пузаревски са супругом. По завршетку збора гости су изразили жељу да направе заједнички споменик као успомену на овогodiшњу прославу 7. јула у близини места где је октобра 1941. године изгинула група од преко 30 бораца партизанског одреда «Јово Курсула».

На слици: Милалко Тодоровић, Матвеј Пузаревски са супругом и остали учесници збора.

КРАЉЕВАЧКЕ РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ У АКЦИЈИ ПОМОЋИ АРАПСКИМ ЗЕМЉАМА

У великој акцији за прикупљање помоћи арапским земљама краљевачке радне организације су се видно ангажовале и до сада су прикупиле знатна средства. Из својих фондова пријатељском арапском народу издвојиле су средства: Магнетром 10.000.000 старих динара, Чистоћа 20.000, Комуна на банка 250.000, Земљорадничка задруга Рабица 300.000, «Слово» 200.000, Раднички универзитет 50.000, Кудовић пропалаганди Центар 30.000, Библиотека «Сутјеска» 30.000, Пијачина управа 20.000 старих динара.

Једнодневне зарале су се одредили: Електрокомбинат, Родобол, Витнар, ПТТ, Служба друштвеног јединства, Завод за социјално осигурање, Дом друштвених организација, Привредна комора, Заштита предузеће «Ива», Пенатар за мајку и дете, Округли суд и тужилаштво Општински суд и тужилаштво, Фабрика вагона друштвено-политичке организације, Центар за социјални рад, Копачица, Завод за здравствено заштиту, Полипромет, Основна школа «Димитрије Туцовић», Металоправа бивачки центар, Завод за заповљавање, Фабрика киселица «Гоч», Трговинско предузеће «Текстил», Зем. задруга «Каменица», Јединство, Трговпромет, Будућност, Заштита радионица, Метал, Исхрана, Основна школа у Ласцу, Јасен, Медицинска школа, Основна школа у Ушћу, Шумска управа Ушће, Комунално предузеће Ушће, Железничка станица и ЖТП такође из Ушћа, Осигуравајући завод, Школа ученика у привреди.

Појединачним добровољним прилозима одазвали су се: апотеке, Основна школа

«Јово Курсула», Врњачка Ауто-транспорт, Технометал, Каблар, Огледно добро, Некарско предузеће, Прехрана. Поред издвојених средстава из фондова радничког предузећа «Чистоћа» и Удружена кредитна банка одрекли су се и једнодневне зарале дајући још једном свој допринос овој племенитој акцији.

О проблемима кадрова у привреди

САВЕТОВАЊЕ НОВИНАРА У ПРИВРЕДНОЈ КОМОРИ

На последњој седници Скупштине Основне привредне коморе у Краљеву разматрали је проблеме кадрова у привреди. На основу добро обрађених материјала и дискусије, која је вођена на овој скупштини, усвојени су закључци којима се иницира ангажованост органа управљања у радним организацијама и истиче потреба интензивније помоћи свих друштвено-политичких фактора у комунама на решавању овог проблема. (Наставак на 3. страни)

Матвеј Пузаревски уледни јоси Краљево

* БИВИШИ КОМАНДАНТ СОВЈЕТСКОГ ПУКА КОЈИ СЕ 1941. ГОДИНЕ БОРИО ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ КРАЉЕВА, ПОСЕТИО ЈЕ МЕСТА ГДЕ ЈЕ РАТОВАО ПРЕ 23 ГОДИНЕ.

За време пријема код председника Скупштине општине Краљево

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕХ КРАЉЕВАЧКИХ ВАТРОГАСАЦА

Први у Цветлу

(АУСТРИЈА)

На међународном такмичењу професионалних ватрогасних екипа које је пре неколико дана одржано у месту Цветлу (северо-западном делу Аустрије) поводом 100-годишњице формирања локалног ватрогасног друштва, нашло се 1.060 екипа из Југославије, Пољске, Италије, Мађарске, Западне Немачке и Аустрије са преко 11.000 такмичара. Нашу земљу репрезентовале су три екипе: професионална ватрогасна јединица из Краљева, екипа из Крагујевца и Анкова (Словенија).

У веома јакој конкуренцији, за време тродневног такмичења, екипа ватрогасца из Краљева у саставу: Будимир Станковић, Сибри Милошевић, Милорад Станковић, Дејанмир Обрадовић, Драгомир Пешић, Радивоје Вељковић, Радослав Јовановић, Сретомир Мандић и Живорад Оташевић, убедљиво је освојила прво место испред екипе из Пољске и поред сребрне и бронзане медаље (на овом такмичењу златне медаље нису додељиване п. р.) добила велики пехар и плакете.

По повратку у Краљево, победничка екипа изразила се најпохвалније о организацији такмичења, као и ретко указаном гостопримству од стране домаћина у Цветлу.

Д. О.

ИМЕНОВАЊЕ СУДИЈЕ ОПШТИНСКОГ СУДА У НОВОМ ПАЗАРУ

На заједничкој седници оба већа Скупштине општине у Новом Пазару, одржаној 30. јуна 1967. године, изабране су нове судије и председи Скупштине Општинског суда у Новом Пазару, чији ће мандат трајати за наредних осам година.

За председника Општинског суда поново је изабран Ђоко Спасојевић, а за судије су такође изабрани досадашњи судије Општинског суда Хамдија Ресепарић, Абдулах Нокић и Зефир Брежанић. За судију Општинског суда такође је изабран Света Поповић, досадашњи Јавни правобранилац Општинске скупштине у Новом Пазару.

На седници СО Нови Пазар

РЕИЗБОРНОСТ РУКОВОДЕЋИХ КАДРОВА У ПРИВРЕДИ

Последњег јунског дана, на заједничкој седници већа Општинске скупштине у Новом Пазару, поред осталих материјала нашао се и информативна о структури и реизборности руководећих кадрова у радним организацијама, сем образовних и банкарских институција. Овом приликом анализирало је укупно 24 радне организације, да би се стекао дојам у којој мери се, пре свега, примењују статутарне одредбе везане за систематизацију радних места, спровођење конкурса, брига о кадрова-

ској политици и принцип ротације и реизборности. Године се већ, иначе, о овим питањима дискутује и закључује, па се жедело видети какво је тренутно стање.

Информација је показала да је у ове 24 радне организације, према статутима, утврђено 130 руководећих радних места. То су 24 места директора радних организација, 7 директора сектора, 9 комерцијалних руководиоца, 10 техничких директора, 11 секретара, 12 шефова ра-

(Наставак на 4. страни)

(Наставак на 3. страни)

Умро Десимир Ђорић

У понедељак 10. јула после краће болестни у београдској болници умро је један од наших дугогодишњих сарадника, Десимир Ђорић, новинар из Врњачке Бане.

Иако је био нежњог здравља друг Ђорић никада није жално труд настојао да увек буде у току догађаја и са извора информација својим пером истакне у јавност оно што је најважније у погледу његовог правилног информисања.

Сарају Десимира Ђорића редакција нашег листа изгубила је свог активног сарадника и племенитог друга.

У сјеничкој општини свечано прослављен 7. јул

Велики скупови грађана у Лопижама и на Лупоглаву

Дан борца 4. јул и дан устанка народа Србије 7. јул, свечано су прослављени у сјеничкој општини. На дан борца, положени су бројни венци друштвено-политичких организација, предузећа и установа, на заједничку гробницу у Сјеници у којој су сахрањена 52 партизана, погинула у борбама за Сјеницу 22. децембра 1941. године. У овој бици учествовао је здружени одред састављен од Београдског, Посавског и Санџачко-моравског батаљона.

На дан 7. јула у Лопижама је откривена спомен-гробница народног хероја Јездимира Ложића, који је погинуо у НОБ-у 1943. године. Јездимир Ложић је био секретар Обласног комитета КПЈ за Банат у току рата, а био је и партијски руководи

лац и заменик политичког комесара III санџачке пролетерске бригаде.

Код споменика на Лупоглаву, где су се децембра 1941. године први пут сукобиле партизанске јединице са Немцима и домаћим издацима, окупљеном народу евоцирао је успомене на прве дане устанка у овом крају Хилмија Хасановић, савезни посланик, који је као командир Прибојске четине заменик комесара Санџачко-моравског одреда, учествовао 22. децембра 1941. године у борбама за ослобођење Сјенице и био тешко рањен. Он је између осталог рекао да што арде више одишете, обележе према тековинама револуције и жртвима које су пале у борбама за слободу постају све јаче, порато вагда када империјалистичке снаге не мирују и када је потребно да се наше јединство створено у току ослободилачког рата нераскидиво утврђује.

Познато сјеничко излетиште Ђорићи, било је 7. јула као кошица. Као да се сва Сјеница у њега преселила.

политичких организација.

Том приликом је минутом ћутања и почасним плутоном одата пошта палим борцима у НОБ-у овог краја.

На слици: Споменик палим борцима у НОБ-у у Рашки.

САМАИЛА:

ПРОСЛАВЉЕНА ГОДИШЊИЦА ОТКРИВАЊА СПОМЕН-ЧЕСМЕ

У Саманима је свечано прослављен Дан борца и годишњица откривања Спомен-чесме ратницима првог и другог светског рата. Све чланови је присуствовао велики број грађана Саманиа и околних села. На овој свечаности је говорно наредни херој генерал-мајор Момо Дукић. Подизање споменика на Спомен-чесму обавили су представници друштвено-политичких организација села и појединци као и родбина погинулих бораца.

Н. Терзић

Трибина „ИБАРСКИХ НОВОСТИ“

Ругло на нашим улицама

Краљеве добија сваким даном све више изглед модерног града. Међутим, навике људи не иду често упоредо с тим развојем и то је баш оно што, ту и тамо, нарушава његов углед.

Сваког дана сведочи смо једне веома ружне појаве — појаве просјачења по улицама. Просе и стари и млади, и они способни за рад као и они

тога, многи износе и бацају љубре и помтије у канализацију на улицама, па се пропусту запушавају и изазивају читаве «поплаве». На тај начин долази до загађивања прилаза чесмама и самим улицама, што није само ружна слика већ и појава која угрожава здравље грађана, Смрад и запах шире се на све стране, људи у пролазу стисну нос, а најтеже је онама који су непрекидно у својим кућама и дворанима поред оних загађених места... Да се ово све дешава на периферији некако би се разумело, али овакве појаве виђамо свакодневно у најпрометнијим улицама у центру града.

најстарији. Пролазници су просто опседнути и из дождови најбруталнијим захтевима оних који то чине.

На другој страни, још једна појава изазива чуђење грађана и пролазника. На улицама често се види како се коад у постојању тако да грађани не могу да узму воду. Поред

Једанпут би органи комуналне милиције треба да бар да покушају да оваквим појавима стану на пут. Јер, ако често стискамо носе због нечистоће и смрада, нећемо влада и жмурети на улицама да не би смо бисдали оно што видимо.

Добривоје Јанковић

У радним организацијама рашчанске општине

Још увек велики број повреда на раду

По радним организацијама у рашчанској општини прошле, а нарочито претходне године број повреда на раду био је знатно већи. Поред тога што једино у Ибарским рудницама постоји организована заштита на раду у овој радној организацији само прошле године забележено је укупно 163 повреде, међу којима је било 10 тежих повреда. Од 27 повреда у Белој сеници била је само једна тежа, док је у Шумско-индустрјском предузећу забележено 29, затим у Земљорадничкој задрузи Рашка 19, у руднику «Корлабе» 5 лакших повреда. Код осталих радних организација у рашчанској општини, исто тако прошле године, број повреда на раду кретао се од један до пет случајева. Овом приликом занимљиво би било напоменути да је један смртни случај на раду забележен у Шумско-индустрјском предузећу и «Аутоприво зу».

Овакво стање захтева од наших средстава заштите. Од укупног броја повреда око половине је само због тога што радници недовољно користе заштитна средства на раду.

Проблемима хигијенско-техничке заштите на раду у радним организацијама у рашчанској општини у прошле две године синдикалне организације су посветиле посебан пажњу и нарочиту бригу. Таква њихова организација свакако да је била веома нужна због карактера привредних грана и недовољне квалификационе структуре запослених радника. Наиме, ради се о томе, да радна снага више-мање обавља тежке физичке послове и да је у томе недовољно обучена, што свакако омогућује и већи број повреда на раду и повећање професионалних обољења.

ПРОСЛАВА ДАНА БОРЦА

У оквиру прославе ДАНА БОРЦА, 4. јула пре подне у Рашки су код споменика палим борцима у НОБ-у, на свечан начин, у присуству

великог броја грађана и представника друштвено-политичких организација и представника ЈНА положени венци на споменик палим борцима у НОБ-у у Рашки.

У Студеници одржан први семинар за социјалне раднике

Ушће, почетком јула у Студеници је почетком јула одржан први дводневни семинар за добровољне социјалне раднике. Међу њима су председници и секретари месних организација Црвеног крста, затим шефова месних канцеларија, представника радних организација и пословних радника из ушћанских и студеничких села. Циљ овог првог семинара у краљевачкој општини био је, да се један број радника и сарадника сеоских организација Црвеног крста обуче и за добровољне социјалне раднике.

Полазницима семинара у Студеници првог дана држа на су предавања о основама социјалне заштите, затим њеним особеностима, карактеристикама, вртама и облицима, као и носиоцима те заштите, њиховим средствима и корисницима. Другог дана семинара полазници су слушали предавања о методама социјалног рада, затим социјални рад са појединцима и породицом и најзад о условима сарађивања у групи. Предавања је држао професор Више школе социјалне заштите у Београду Радивоје Поповић. У току семинара међу полазницима је владало велико интересовање, тако да су у разговорима после предавања тражили објашњења за поједине специфичне случајеве социјалне заштите у својим подручјима месних канцеларија, радних организација и сеоским организацијама црвеног крста.

Из месних заједница

Рибница ни село ни град

Месна заједница Рибница са насељима Ковачи и Ковачица има око 13 хиљада становника. Све до прошле године трајао је велики притисак досељивања, са чиме су нарастали и неки комунални проблеми. Општина, заокупљена решавањем многих питања града, до прет прошле године, сам обавља, ништа више није могла да пружи па су се Рибница ни лутали, љутили су се што годинама нису били ни село ни град. Јер, дешава се и то, када су биле у питању обавезе, Рибница се третира као град, а када је требало разрешавати неке комуналне проблеме, онда је третирана као село.

Када је пре годину и по дана Општина први пут одрешила кесу за рачун Рибничана, расположење се променило. Добили су школу са 12 одељења. Деца више не похађају наставу у три смене. За последње две године Месна заједница добила је још три производне прехранбених производа. И воду су добили, тако је нема још знатан број домаћини стави. Иза ове најважније је потребе остале су нерешене две Канализација као за јединица ствар скоро хиљаду и по домаћинстава и регулација потока чија вода кишних година тешко угрожава на неких 300 домаћинстава.

— Имамо и друге потребе и проблеме, али су нам они малки чиници, већмање је председник Савета Месне заједнице Соко Соколовић. И за једно и за друго потребна су огромна средства. Како их остварити није једноставно питање.

Канализација међутим ове жала још више положај из села које је у власности Ибра, када је у надолажењу, а по једини делови су чак и из под ишва реке. Услед поплава, зграда је стална претња у овом делу града. Да се евентуално сиреченз везне зараде, зато би била потребна велика средства.

Уз искључиво улагање становника ове године водо водна мрежа је проширена још за два и по километра. Неки периферни делови насеља, да би добила воду, можда би било потребно и нешто помоћи. За ово или нешто неопходније некористиће се средства што их је Месна заједница добила од Скупштине општине. Није то велики износ. Због тога се у Месној заједници размислило о увођењу локалног самоуправног. Међутим, Савет Месне заједнице је пред

дилемом у покретању овога питања због крајњег исхода већ одржаног општинског референдума о самодом приносу за потребе школства. Два самодомприноса била би крајње непопуларна.

Становници овог дела града, од којих је преко 2000 у радном односу, имају и друге захтеве. Није то ситуација око за оправку обуће треба отићи скоро у центар града. Ту је и завод за одевање и неких културно-забавних потреба. Већ годину и по дана не ради баскет. За набавку апаратуре и адаптацију са ле потребно је око 6 милиона из старог буџета. Није то неважно питање просеторија за културно-забавни живот младих. И њима и људима који залазе у године три кафе као да су једино стешњиве и место за састанак.

Ж. Илић

Из рада Савеза омладине

Саветовање са председницима општинских комитета СО

У организацији Централног комитета Савеза омладине Србије, првог јула у Краљеву је одржано рејонско саветовање са председницима општинских комитета са подручја биншет среза Краљева.

Уводно излагање на овом саветовању поднео је председник Централног комитета Савеза омладине Србије Ђока Стојчић.

Први део свог уводног излагања посветио је догађајима на Средњем истоку, а у

другом делу говорно је о припремама за предстојећи Конгрес Савеза омладине Југославије који ће се одржати у новембру месецу.

Велики број присутних узео је учешћа у веома конструктивној дискусији.

На саветовању је присутан био и један број чланова Централног комитета Савеза омладине Србије који живе и раде на подручју биншет среза Краљева.

Н. Радовић

Сабест на испиту

Станоје Вучковић, скроман пољопривредник из села Плешина на падини ма Голије имао је прилику да у три наврата провери и докаже своје пшштење. Наиме, овај човек вредан сваке похвале, не давно је на путу нашао изгубљени новчаник. Поред докумената и возачке дозволе, која је гласила на име Боре Драговића, трактористе Земљорадничке задруге у Рашки, у новчанику је било и 50.300 ст. динара. Вучковић је познавао Драговића, али

није био у могућности да иде у Рашку, како би му уручио нађени новчаник. Пошто се ту, у близини налази кућа Даре Петровић, домаћице из Семићла и пошто Драговић пролази сваког дана ту превозећи трактором грађу са Голије, оставио је новчаник да Дара преда власнику. Коначно, новчаник се нашао у рукама Боре Драговића баш у моменту када је он забринут, највише за документа, похитио моторциклом према Голији да га тра-

жи. Пре овог случаја, Вучковићу се још два пута догодило да пронађе туђ новач који је увек на крају долазио, захваљујући његовом поштеноу, у његове руке.

— Иако сам сиромашан и новац ми је и те како потребан — каже Вучковић, никада не бих посетуо за туђим, јер знам да га је неко са тешком муком зарадио. За мене веће награде нема од сазнања да сам учинио нешто добро и поштено.

М. Стојадиновић

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

Директор и главни и одговорни уредник
ДОБРОСАВ ГЕМАЉЕВИЋ

Чланови редакције

ЖИВОТА МИЉЕВИЋ, ДАНИЛО ЦВИЈЕТИЋ, МИРОСЛАВ САРИБ — уредници, **ДРАГОЉУБ ОВРАДОВИЋ —** технички уредник, **ПЕТАР ЦВЕТКОВИЋ —** уредник фотографије, **ЉИЉАНА БОРЂЕВИЋ —** шеф дописничке службе

МАТВЕЈ ПУЗАРЕВСКИ УГЛЕДНИ ГОСТ КРАЉЕВА

(Наставак са 1. стране)
пругу, који су гости Општинског одбора Савеза бораца Краљева и Скупштине општине Краљева, дочекали су испред скупштинске зграде и присуствовали пријему код председника Скупштине општине Краљева др Миодрага Јанића, представници Савеза бораца, Добрица Ристовић, Симо Симоновић, Груја Јолновић, Живота Николић, затим Спасоје Поповић, секретар Општинског комитета СКС, Прибислав Курбувић, републикански посланик, бивши Милојевић, секретар Општинске конференције ССРН и Данило Поповић, председник Општинског комитета Савеза омладине Краљева.

За време пријема Матвеј Пузаревски поклонио је председнику Скупштине општине Краљева записник његових обавештаја са сазивања 1944. године, три дана пре ослобођења Краљева о заплененим материјалима и губицима непријатељске СС Дивизије «Принц Еуген», што ће представљати значајан документ у витинима Народног музеја у Краљеву.

Матвеј Пузаревски са својом супругом Надеждом посетили су и разгледали радне организације Маткохром, Фабрику вагона, Јасен, а затим је на гробљу стрељаних родољуба Краљева 1941. од стране Немачке проследио земљу испод зидина Кнежевца и Девичиног друголећа специјално дошло у платненој врећини као симбол заједничке борбе народа Југославије и Совјетског Савеза.

За време своје борбине у Краљеву учесник је био у Совјетској Савезу, посетио су селенаца Смиљанин-ића, председника Савеза омладине Краљева, док су на конференцији за штитаче са предлога Министарства културе и централне Југословенске листе, у којој су учествовали и државни секретар Драгољуб Милошевић и државни секретар за културу Драгољуб Милошевић.

У слици и речи
„У Ливади под Јасеном“

На ивици пензионера Игрутина Јовановића у горњем делу села Милочаја налази се старо Јасеново дрво високо преко педесет метара за које се испредају многе легенде. Најстарији мештани се сећају да су на овом Јасену говорили њихови дедови и верује се да је дрво старо преко 350 година. Испод овог ретког дрвета, које ће перманентно бити стављено под заштитну државу, издире хладна и питка вода са којом се снабдева око десетак домаћинстава. Занимљиво је да вода не пресушује ни за време највећих летњих жегара, а мештани говоре да је позната народна песма «У ливади под Јасеном» већина баш за овај Јасен и његов извор. (Д. О.)

САВЕТОВАЊЕ НОВИНАРА У ПРИВРЕДНОЈ КОМЕРЦИЈИ

(Наставак са 1. стране)
шавану проблема кадрова у привреди, да би се олакшало њих даљи развој на плану спровођења привредне реформе.

Један од закључака у вези с тим, односи се и на средства информисања као што су штампа, радио и телевизија. Данас (у петак 14. јула) ће се у Основној привредној комори одржати саветовање са представницима локалне, дневне и фабричке штампе као и представницима ма-дописницима радија и телевизије са подручја Основне привредне коморе Краљева.

На овом саветовању разматраће се могућности и извршност договора у вези учешћа средстава јавног информисања и комуницирања на праћену спровођења закључака Скупштине коморе у вези са решавањем проблема кадрова у привреди.

Није ово први контакт представника локалне, фабричке, дневне штампе и радија и телевизије са Основном привредном комором. Њени органи и до сада су настојали да са овим институцијама успостављају потребну сарадњу која је дала позитивне резултате у праћењу привредне проблематике и информисању јавности о раду Коморе и њених органа, као и о раду привредних организација.

Проблеми кадрова у привреди са свом својом сложености и значајем у овом домену деловања и спровођења мера друштвене и привредне реформе, после ових саветовања, без сумње, наћи ће своје место у простору и садржају активности средстава јавног информисања и комуницирања. Д. Г.

АСФАТИРА СЕ НЕКОЛИКО УЛИЦА У НОВОМ ПАЗАРУ

Нови Пазар има преко четрдесет километара улица, али је највећи број њих уређен и с јесени и пролећа изградња је тешко кроз дожд. Последњих неколико година, пошто су претходно главне улице покочене и преуређене, зашло се и у периферне улице. Такође, прошле године је асфалтирано неколико улица, пре свега оних које град вежу са неким важнијим институцијама. Ове године се, такође, чине напори да се мрежа добрих улица прошири, иако се располаже скромним средствима за ову сврху.

Уз помоћ Скупштине и својим сопственим учешћем у постојећој радној снази грађани асфалтирају је улица Радне Крилатице, као и нова улица између нових зграда Министарске школе и Зградом за општински радни центар. Такође се планира асфалтирање Вишиградске улице, Милошевић Јовановића и Смиљанин-ића. Н. Радојић

Из радних организација

МАЛА ФАБРИКА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ЗНАЧАЈА

* ПОСЛЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ ФАБРИКА КИСЕОНИКА ИЗ КРАЉЕВА, НИША, СКОПЈА И РАКОВИЦЕ СТВОРЕНА ЈЕ НОВА ФАБРИКА ПОД ЗАЈЕДНИЧКИМ ИМЕНОМ «ТЕХНОГАС» КОЈА СА СВОЈИМ ПРОИЗВОДИМА ПОДМИРУЈЕ ВЕЛИКИ ДЕО ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ТРЖИШТА.

* ТАКО ЈЕ И МАЛА КРАЉЕВАЧКА КИСЕКАНА «ГОЧ» ПРЕВАЗИШЛА ЛОКАЛНЕ ОКВИРЕ И ДОБИЛА ЈУГОСЛОВЕНСКИ ЗНАЧАЈ.

До пре три године краљевачка фабрика за производњу кисеоника «Гоч» представљала је омању фирму за коју није потпуно знало ни српско тржиште. Данас

Нова постројена у «Гочу» је «Гоч» у саставу «Техногаса» једна од највећих фабрика за производњу техничких гасова у земљи. Овакав успех постигнут је после интеграције фабрика из Скопља, Ниша, Раковице и Краљева.

Наша здружена индустрија «Техногас» — рекао нам је директор «Гоча» Десимир Вукосављевић подмирује потребе највећег дела Србије, Македоније и Црне Горе. Потрошачи нашег производа су, на пример, Фабрика вагона Краљева, 14. октобар Краљевић, «Гоча» Смодринска палатка, «Застава» Крагујевац, «Прва Петрозелка» Тростник, Ваљавица Багња Сеново, «Фан» При-

У СУСРЕТ ОСМОМ КОНГРЕСУ СОЈ

Ове јесени одржаће се Осми конгрес Савеза омладине Југославије на коме треба да учествује велико број организација да прихвати нову начела Статута Савеза омладине Југославије. Централни комитет Савеза омладине, позива млађство и активисте да у претконгресној дискусији о предлаженом Програмским начелима и Статуту активно учествују, да дају свој допринос конципираним предлозима докумената који ће бити једини извори на Конгресу.

Н. Радојић

Радио се са машинама из 1913. године. Тек од 1954. године фабрика је почела да се развија. Након шест година рада произведено је хиљаду тона кисеоника. Ове године ствари се рекорд. Произведено се 1900 тона кисеоника и 240 тона азотне ма. Ово ће се постићи захваљујући реконструкцији која је извршена прошле године, када је практично издигнута нова фабрика са најсавременијим машинама у овој фабрици са 1944 сто радника који ће остварити производњу од близу шест стотина милиона старих динара. То је за пет пута више него 1961. године. Ова фабрика је постала тако сигуран ослонац остале привреде којој су потребни технички гасови.

Наше брзо напредовање нису обезбедила само уложена средства у реконструкцију, која су само у последњем «налету» износила 350 милиона, већ и низ других чињилаца, истакао је директор Вукосављевић. Расподела према резултатима рада и интеграција су две ствари које су нас гурале напред. Лични доходи у овој фабрици спадају међу највећим у краљевачким радним колективима. Надамо се да ће ускоро просек износити преко осамдесет хиљада старих динара. То ће омогућити нови напредак рада и расподела која је сведена на ниво радних јединица.

После интеграције, а за последње две године растао је укупан приход здружене индустрије, каже комерцијални директор Гоча Вранко Стрешаћ, за 61 одсто, фонд за 39 одсто. У краљевачкој фабрици је, на пример, бруто-продукат растао за 49 одсто годишње, а лични доходи за 53,6 одсто, средстава за фондове 29,3 одсто. Однос летњих дохода и фондова је 60:40. Због тога ће у фондovima краљевачке фабрике у овој години остати преко сто милиона динара.

Одлучујућу реч имају Уред самоуправљачи

Свој план производње, обим послова, трошкове производње, висину личних дохода, фондиста средства и све остало ми дајемо да у своје право самоуправљачи. Управо они су не само «успешни» одређених предлога већ су они и планири свега тога. Тако је и на нивоу здруженог предузећа јер преко својих представника (ми имамо шест радника у централном радничком савету) ми учествујемо на све послове и на целокупну оријентацију здружене индустрије, каже директор «Гоча» Вукосављевић. Д. Цвијетић

БЕЛЕШКА ОПЕТ О НАШЕМ ПОНАШАЊУ

После сваке одржане јавне приредбе, било уметничке или спортске, постоји повод за писање о непристојном понашању једног дела наше публике. За многе младине у нашем граду као да не постоји погодније место за испољавање неадекватности, које по свему судећи брижљиво вежују чекајући неку музичку приредбу или позоришну представу. То нам је показало и недавни концерт «Музичког каравана» на коме је непристојно понашање прелазило у увреду појединих извођача програма. Још један пут су се многи посетиоци — Краљевчани осећали постиђени што су се нашли на истом мес-

ту са овим делом публике, којој оваква изјава је, иако је било ту много. Само, никако да схватимо да првобитно негодност није није води. Све да не одбацујемо девицу: «Што бација да интервенише», или «Нећу да се петљам са манушима» постојаће повољна клима у којој ће се развијати ова постојећа форма неадекватности, због чега ће се многи озбиљни посетиоци озбиљно долазати на било какву приредбу.

По ко зна кога пут у нашем граду ми смо писали о тим појавама. Житосабли смо их уочили, јер нисмо знали заједнице, што се наравно, умачило на разне начине. Углавном, судећи према ономе што се и даље догађало, ти наши коментари су остали мртаво слово на сцену, јер они, на које се односила критика, правили су се да се то њих не тиче. Остаје, дакле, још један лек: да се организатори постарају да се о изданицима на приредбама не говори више општено, већ да се они јавно поје значајно жигосу. Иначе, може се догодити да из наших двора једнога дана нестане оне праве, озбиљне публике која зна да цени извођаче и њихову уметност.

Можда би баш они својом активностима могли да помогну да се ова ружна појава у нашем граду искорени. Тим пре, што је много младих и девојкама атмосфера са после две музичке приредбе сметала. Неки од њих су нам рекли: «Иако нисмо испунили неадекватности, по првенеди смо од стида, јер смо се налазили у двори заједно са онима који су звиждали, добијали и галамили». Можда не би било лоше када би и остали њихови другари већ једном поправени од стида због свог понашања. А, верујемо да би се то догодило када би неко од њих био принуђен да напусти дворану на оми глед свих присутних. Љ. Ђ.

Из Основне привредне коморе

ЗАЛИХЕ СУ БРЕМЕ КОЈЕ ПРИТИСКА РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Индекс кретања индустријске производње у овој години, посматран по гранама, углавном показује стагниране тенденције. Ако упроредимо пет месеци ове у односу на исти период претходне године, индекс физичког обима индустријске производње бележи значајније смањење код угља за 22%, нематала за 20,4%, електроиндустрије за 11,2%, металне индустрије за 6,5%, док код осталих индустријских грана бележи углавном пораст.

Треба имати у виду, да су поменуте тешкоће пласмана и проблематика постојећих залиха веома различите у појединим индустријским гранама, а унутар грана различит је положај појединих предузећа. Тако на пример, знатна финансијска средства, метална и електроиндустрија ангажује у залихама сировина и полупроизвода, а текстилна индустрија у залихама готове робе. Због великих залиха ликвидности предузећа на нашем подручју је веома слаба. Нека предузећа настоје, отписом вредности некурентних залиха на дужи рок, да распродају један део залиха, али та мера није погодна за све («14 Октобар», «Механика», «Слобода», ТК «Рапска», «С. Спасојевић», «Весна» и др.). Очигледно је да ову проблематику треба конкретније решавати и то са становишта тржишта и сваког предузећа посебно. Подаци и анализе радних организација недвосмислено указују, да је убрзање обртних средстава управљиво, али да је ова тема економично сваког нашег предузећа. Инвентарне пословне акције неких радних организација, предузете у последње време, могу да послуже као

пример (Фабрика обуће, «П. Петолетка», «Металац» и др.). Већина се предузећа са нашег подручја, због недостатака обртних средстава, налази у тешком положају, а истовремено су средства зарезана у залихама. У таквој ситуацији истраживања, која сада врше поједина предузећа и одлуке које треба усвојити ради убрзаног решавања ових питања, треба усмерити на комплетну проблематику и тржишни дугорочни резултат.

Таква решења могуће је тражити првенствено у тржиштима сродних предузећа, што је у пракси већ показало извесне резултате, а затим путем обједињавања предузећа и у последњој са радњи са банком. У неким случајевима иужно је пренећи производни програм, евентуално преоријентација неких капацитета и смело адаптирање захтевима домаћег и светског тржишта.

Произвођачи и трговци напред морају наћи заједнички језик. Између осталог, имамо у виду, издавање сре-

дства за кредитирање произвођача, чиме би се омогућило повећање реализације. Кретање промета појединих прста производа то потврђује. Треба размислити и на могућности одобравања бескаматних кредита за поједине производе. Ову меру предузеле су већ поједине радне организације, истина, ван територије нашег подручја, и показале су се као веома повољне. Одобравање потраживних кредита преко трговине омогућује повећање пласмана појединих производа. Дилеме немају узимајући у обзир економски положај појединих радних организација. Поједине радне организације, без обзира на веома лошу ситуацију, могу да из своје средства макар и на територији других подручја како би биле у стању да кредитирају купце и да формирају такве малопродајне цене које су прихватљиве за потрошаче. У том погледу посебно место имају пословне банке. Таква оријентација и трајања послова сарадња са трговцима може да представља излаз из садашње ситуације, која је добрим делом настала баш и потцењивањем тржишта од стране неких радних организација.

Јован Јовановић

Привредни коментар

Како сачувати репому и квалитет домаће ракије

Један састанак који је недавно одржан у Основној привредној комори у Краљеву привукао је посебну пажњу многих радних организација из СР Србије. Ово је и био разлог да су на овај састанак дошли представници «Чикоте» из Т. Ужича, «Чачанке» из Чачка, «Винара» из Краљева, «Назна» из Земуна, «Јагодских подрума» из Светозарева, «Вино Жупе» из Александровца, «Опленца» из Тополе, «Шумадинке» из Крагујевца, «Вођара» из Београда и низа других. На састанку се разговарало о сарадњи у производњи и пласману ракије, примени одређене технологије у производњи и обезбеђењу и чувању одговарајућег стандарда.

На састанку у Краљеву закључено је једногласно: произвођачи ракије у СР Србији се обавља као и пре десет година. Уз то, овом производњом се бави и онај ко не поседује сировине. Не стало је тако чувене српске шљивовице која је била позната, не само на домаћем,

већ и страном тржишту. Службено је регистровано преко 600 произвођача шљивовице у друштвеном сектору. Приватни сектор и број произвођача у њему је такође бројан. Испало је да нема никаквог реда у овој производњи и да се чак иде и даље да се не поштују ни законски, а камоли неки други прописи везани за производњу ракије. И не само произвођача већ и промет иде истим путем. Безброј је оних који се појављују као посредници у продаји овог производа. То нису само појединци који продају ракију под фирмом произвођача већ и многе мале уситњене пољопривредне организације. Разлог у свему томе је добра зарада и репому који је некада на тржишту имала српска шљивовица. Те плодове једне традиције користе и многи шверцери, претрговци и људи који покушавају на сваки начин да дођу до одређених прихода.

Разумљиво је онда што је на састанку у Краљеву предложено да се у производњи ракије унесе више реда и да се на тај начин заштити један производ од кога заједница у целини може да има велике користе. Нужно је, пре свега, испитати могућности развоја шљиварства у воћарским подручјима Србије, а посебно у подручјима краљевачке Привредне коморе где је и до сада ова грана пољопривреде врло развијена. Након тога одређене институције, научне пре свега, биле би дужне да помогну у већим захватима да се ова грана унапредити и да буде делатност углавном развојених радних организација. Прерада шљива и промет шљивовице морала би да буде заједничка ствар свих произвођача. На тај начин би се знало да је шљивовица привредна, а не вештачки производ и да се са њом и даље жели чувати репому који је већ створен на домаћем и страном тржишту. У противном дешаваће се оно, што се дешавало и до сада, да страном тржиште веома брзо враћа продату српску шљивовицу, јер су стручњаци констатовали да се не ради о ракији произведеној од шљиве већ да је то вештачка творевина. У производњи и промету шљивовице морали би да се поштују и важни законски прописи и да одређене службе инспекције појачају своју контролу у овом послу. До сада то није био случај па су и појединци, а понекада и трговина и нарочито угоститељске организације «успеле» да протуре многе вештачке творевине под фирмом домаће шљивовице.

Д. П.

ГРАБЕВИНСКИ БЛОКОВИ ОД ГИПСА

АКАДЕМИЈА наука ЦССР и Институт за хемијску технологију у Прагу разрадили су производњу новог грабевиноског материјала од фосфор-гипса који се добија као споредни производ у производњи фосфорне киселине. Процес производње овог материјала је следећи: влажни гипс се ставља у аутоклав (температура 130 степени Целзијуса) око пола часа. После сушења добија се прах који је кубни сантиметар тежак само један грам. Овај прах је већ испробан у смеси за израду грабевиноских елемената — блокова.

Д. Цвијетић

У посети Западноморавским рудницима

ПОСЛЕДЊА ПРИЧА СТРУЖКА

Изложани и вијугави пут водио је узбрдицом Стрмујка. Расута парчад лигнита подсећала су нас на рудник који је негде скривен у прекрасном шумском зеленилу. И, збиља, након пет километара скретања са асфалтне траке појавио се рударски торан који нам је открио тајну расутог угља по путу. Пред нама је била јама Стрмујка, једна од најстаријих јама Западноморавских рудника. Стари торан био је опкољен великим рудним наслагама — које су се уздигле до самог бола. Јер,

ја одрећи рудника и потражити уточиште на другој страни, каже Милан. Знају да је да дајемо спаш у промену снаге и залагања да се крмпом избаци онолико угља колико то избуцје механизована производња. Ми лично ништа улагали у механизацију рудника и задесило нас је оно што данас представља за тавнице рударе крај.

— Шта ћемо сад? Дошло је до тихог умирања рудника, каже рударски надзорник Душан Вукановић. Рудари нису глумили личне дохођење ни за месец јун. Не иде нам ништа више од руке. Тржиште на крају

— Шта се то збива са Западноморавским рудницима? — Упитали смо рудара и председника радничког савета Милосав Рајовића, — Само један податак, рекао нам је Рајовић, јасногори који колико је наша производња застарела и заостала за модерном производњом у рударским јаммама: ништа јар успе под максимумом напора да избаци дневно из рударске јаме око хиљаду килограм угља. У осталим рударским јаммама минимално по једном рудару је 1.500 килограм угља. Разлог овде није у неструјној радној снази већ у механизацији. У јама Западноморавских рудника до сада, такође, није ништа инвестирано. Нашли смо се тако пред тихом личном животином и немогућношћу да својим снагама учинимо било какав корак напред.

А ускоро, проблем Западноморавских рудника биће тема разговора двеју суседних општина: краљевачке и чачанске. — У колико се не усвоји захтев радничког савета рудника да се изнађу средства за механизовање рударских јама онда је сигурно да ће једна рударска чекића нестати из рударске мапе Србије, јер нико неће имати снаге да издржи ове тешкоће, закључно је рудар Милосав Рајовић.

Поновно смо се враћали вијугавим и изложаним путем и размишљали о судбини рударског Стрмујка који је након више деценија рада почео да прича своју последњу причу.

Неизвесна судбина рудника у Тавнику

трије за 11,2%, металне индустрије за 6,5%, док код осталих индустријских грана бележи углавном пораст.

Основни узрок овакве ситуације је отежани пласман на домаћем и на иностраном тржишту. Осим тога, разлог треба тражити у недостатку средстава за кредитирање домаћих и иностраних купаца, рестрикцији инвестиционе потражње, повећању извоза и спором прилагођавању асортимана произвођача захтевима тржишта. С друге стране, очигледан процес модернизације у индустрији, веома се споро извршава. Успорени процес модернизације индустрије резултат је постојећег циструментарија, јер је још увек код нас најфикасније учешће живе силе.

У индустрији и рударству на нашем подручју су неочекивано порасле залихе готове робе полуфабриката и сировина, али напоревајући по траживања ангажују велика финансијска средства. Због тога неколико већих предузећа («14 Октобар», Фабрика вагона, «Слобода» и др.) подбацују план производње и извоза, а има и других тешкоћа у пословању док је положеј неких мањих преду-

Треба имати у виду, да су поменуте тешкоће пласмана и проблематика постојећих залиха веома различите у појединим индустријским гранама, а унутар грана различит је положај појединих предузећа. Тако на пример, знатна финансијска средства, метална и електроиндустрија ангажује у залихама сировина и полупроизвода, а текстилна индустрија у залихама готове робе. Због великих залиха ликвидности предузећа на нашем подручју је веома слаба. Нека предузећа настоје, отписом вредности некурентних залиха на дужи рок, да распродају један део залиха, али та мера није погодна за све («14 Октобар», «Механика», «Слобода», ТК «Рапска», «С. Спасојевић», «Весна» и др.). Очигледно је да ову проблематику треба конкретније решавати и то са становишта тржишта и сваког предузећа посебно. Подаци и анализе радних организација недвосмислено указују, да је убрзање обртних средстава управљиво, али да је ова тема економично сваког нашег предузећа. Инвентарне пословне акције неких радних организација, предузете у последње време, могу да послуже као

На седници СО Нови Пазар

Резборност руководећих кадрова у привреди

(Наставак са 1. стране)

чуноводстава, 7 руководилаца финансијских сектора, 20 шефова радних јединица, 2 шефа производње, 2 шефа техничке припреме, по једног шефа контроле и моделарнице, 3 руководиоца градилишта, 9 начелника одељења у Медицинском центру и др.

Информација посебно показује велику шароликост код степена спреме која се тражи за најодговорнија, директорска места. Само код 6 директорских места тражи се искључиво висока висока спрема, док је за 9 дата алтернатива и за вишу спрему, за пет распон иде од средне до високе, а за остале се помину и ВКВ и КВ. На меће се закључак, а то се и из структуре да видети да су не ретко подешаване систематизације према тренутним стањима кадра у поје-

диним организацијама. И на другим руководећим местима постоји велико шаренило у погледу структуре квалификованости.

И поред потешкоћа које постоје у погледу обезбеђења потребних кадрова са одговарајућим профилима, ова кога стање у структури и шароликост у правилницима радних организација, озбиљно забрињава у погледу резултата рада и пословности радних организација, па је у дискусији примећено да су сазрели услови да се из осноту уставних овлашћења изврше измене у статусу Општинске и одреде строжији норматива з аруководећа радна места и да се до 1979. године иде на минимални основни испитиве стручне спреме, да би се она касније подигла, за најодговорнија места, на искључиво високу стручну спрему.

рудари кажу да овде има преко три хиљаде тона синтог лигнита, који сада лежи на лагеру јер нема ра нију «проућу».

Први сусрет са рударима није нас импресионаирао. Чуле смо само тихо «Срећно», а онда безброј прича о тешкоћама у којима се налази ова рударска јама.

— Ова јама је једна од «кандидата» за затварање, прича рудар Радоје Томић. Годинама се овде радило на примитиван начин. Извлачили се из недара земље, све оно што се могло и што је захтевало мање труда. Нико није покушао да убаци неки динар међу рударске наслаге како би обезбедили, и продужили живот једној од рударских јама која је најбољим лигнитом снабдевала неколико градова у Србији. У месецу мају рудар Радоје је имао обрачун месеч

услуга. Знели смо, не на по да пута, већ на самом крају. Надали смо се свему најбољем а, ево, сада преживљавамо најтеже дане. За само неколико месеци јаму Стрмујка напустило је преко стотину рудара. Одрекли су се они живота под земљом, рударске среће и рударске зараде. А и морало је тако, јер неопремљене јаме нису могле да издрже конкуренцију потпуно механизованих рударских јама у осталим крајевима наше земље. Десило се тако да је угљашчијег квалитета траженији од нашег чувеног лигнита који ће поново да карају ватре и полземни притисци.

Милан Шћеповић је квалификован машињиста у руднику. Његов лични доходак после деветнаест година рада износи највише четрдесет и две хиљаде старих динара. —Мораћу се и

Одмор радника у рашчанској општини

Слабо интересовање за коришћење одмора на страни

Налазимо се у жеку коришћење одмора. Радне организације и синдикалне подружнице за одмор својих радника издвојили су и ове године знатна средства. Међутим, могло би и овога пута с правом да се приметити, интересовање за коришћење годишњих одмора веома је не уједињено по радним организацијама. Тим поводом не бисмо могли да тврдимо, да то интересовање из године у годину није готово у сталном порасту, али да је оно још увек недовољно могло би овом приликом у прошле две године да нам послуже подаци радних организација у рашчанској општини.

Према подацима синдикалних подружница радних организација у рашчанској општини од укупног броја запослених радника претпрошле године користило је годишњи одмор ван места становања само 135 радника! Међу њима 30 је провело одмор у одмаралиштима својих радних организација, док се 105 радника одмарало у одмаралиштима других радних организација. Прошле године то интересовање за годишње одморе ван места становања знатно се повећало. Од 239 радника 62 је провело годишње одморе у својим док се 177 радника одмарало по туђим одмаралиштима. Радне организације за коришћење годишњих одмора својих радника одвојили су претпрошле године само 1.082.000 (без Рудника Беле стене), док је прошле године било издвојено око 9.500.000 старих динара. За коришћење годишњих одмора својих радника највећа средства издвојили су Ибарски рудници и Бела стена. Синдикалне подружнице, приликом коришћења одговарајућих одмора претпостављају да ће међу радницима порастати интересовање за одмарње ван места становања.

Према наведеним подацима по радним организацијама у рашчанској општини још увек мали број радника организовано користи одморе на страни. С обзиром да је један број радника са седе, то најчешће свој годишњи одмор проводи код куће, због летњих пољопривредних и других радова, а други због сезонских радова користе одмор у зимским месецима. Да би на неки начин повећали интересовање за коришћење годишњих одмора Општинско синдикално веће и Општински туристички савез покренули су прошле године акцију за трогодишње удруживање средстава од властима К-15. Акција је на почетку подржана од године свих радних организација, међутим, због различитих мишљења је недавно прекинуто јер су радни колективи довели већ одлуке о расподели свих средстава. Разлог за неуспех ове акције можда би требало потражити у томе што Општинско синдикално веће није унапред израдило њен програм, већ се све то препустило спровођењу и сагласности радних организацијама. Упркос овој неуспешној акцији неке радне организације предузимају мере у последње време за подизање одмаралишта у Јошничкој Вали, али због спорова око локација грађна је обустављена.

Занимљиво би било најзад напоменути да по радним организацијама у рашчанској општини о дневном и недељном одмору у овим условима још увек не може да буде ни говора. Ни једна радна организација, бар до сада, није предузела мере за организовање дневних и недељних одмора. Неизвесно је да би у решавању овог проблема могле нешто и да учине, јер огромна већина радника живи на селу и те дане, намењене одмору, махом проводи у пољопривредним и другим радовима.

ОСНОВНА ШКОЛА У САМАИЛИМА ОДГАЈИВАЧ ДУВАНА

На површини од једног и по хектара саманска Основна школа одгаја дувана. Ова школа је успоставила пословну сарадњу са дуванским институтом у Крушевцу који јој помаже у одгајивању дувана. Институт даје расад, вештачка ђубрива и средства за обраду, а остале радове обављају ученици. Циљ ове сарадње је на учни рад који је користан

не само за Институт већ и за ученике који овим путем проверавају своја теоретска знања. Према процени стручњака овогодишњи резултати ученика на одгајању дувана су велики и очекују се добри приноси. Средства која се добију од убраног дувана школа ће уложити за набавку учила и школског намештаја.

Н. Терзић

М.

Пажња према најстаријем госту

ЛЕЧЕЊЕ О ТРОШКУ БАЊЕ

★ ПЕНЗИОНЕР АНТОНИЈЕ СТАНИСАВЉЕВИЋ СЕБА СЕ КАДА У БОГУТОВАЧКОЈ БАЊИ НИЈЕ ВИДИО ОБЈЕКТА, ВЕЋ СУ СЕ ГОСТИ КУПАЛИ У БАРАМА

Краљево — Антоније Станисављевић, 79-годишњи пензионер из Краљева пријатно је био изненађен када је пре неколико дана на његову адресу стигао позив од Управе банског лечилишта Богutowачке Бање којим га позивају да дође на десетодневни банско лечење. Овај леп знак пажње према једном од најстаријих гостију пријатно је дирнуо старог пензионера, некадашњег послужитеља пореске управе и послератног курира при Среском одбору у Краљеву.

Антоније, кога сви љубитељи шаха и билијара као свог бившег кућепазитеља у Шах клубу из милоште зову "Турниер" — на шта се он није много љутио, обрео се у нашој редакцији са пуно одушевљења да нам исприча о овом гесту Богutowачке Бање за који не може да нађе толико речи захвалности колико осећа у себи.

Антоније Станисављевић

— Још у млађим годинама оболео сам од реуме и на пољопривредном добру у Белим горама сам радио чуо сам за неку Бању код Краљева која својом водом успешно лечи ова и разна друга обољења — присећа се Антоније када је први пут пре рата спаковао кофер и кренуо у непознату Бању да тражи лека.

се свежији, болови су нестали и расположење се вратило у Беле. Када се 1941. године као избеглица преселио у Краљево, Богutowачка Бања била му је на домаку ногу са већ изграђеним објектима, односно кунатилом направљеном у виду бараче. Од тада, Антоније је сваке године по 15 дана боравио у Бањи и сви су га упознали као редовног и старог госта. Ове године нашао се у дилеми шта да ради кад са својом пензијом од 25.000 ста

рих динара једва саставља крај са крајем. Берке и зегови одлучили су да га помогну, а онда уследио је неочекивани позив за бесплатно десетодневно лечење.

— Немам речи да изразим захвалност колективу Управе бање, управнику Милојевићу

Антоније Станисављевић спаковао је лични пртљак, у малим кофер и топло је дочекан у Богutowачкој Бањи.

Д. Обрадовић

ЉУДИ У СУСРЕТИМА

МУЗИКА И ЦВЕЋЕ

За кафанске госте у "Туристу" и за Краљевчанине, она је "Дана-клавиристкиња". Таквим именом је знају Чачани, Крушевљани, Београђани и сви они који је годинама слушају по највећим хотелима наших градова. Сви је знају, а у суштини је мало ко познаје.

О томе би више могли да кажу Карловчани када је једне зимске ноћи децембра 1923. године музичка породица Труц поред два сина добила трећу принову. Када је из малене куће у Прера довиђеној улици, војни музичар Милутин весело и тихо засвирао Шопенову музику због новорођене ћерке

студенткињу Стеван Христић, Петар Стојановић и професор клавира Ђирил Личар.

Данас су то успомене, драге и пријатне, а једино познате фотографије из сачуваног албума немо говоре о исечцима једног живота. Ипак, једна фотографија по себи је драга. На њој су професори и студенти Академије. Међу њима и млади студенти Живојин Здравковић, Брашко Пајевић, Илија Маринковић, сада позната имена југословенске озбиљне музике.

Професор клавира Личар није успео по трећи пут на крају године да убедежи одличну оцену својој ученици Даници Труц.

Дана — Труц — Вујић

А колико је било жеља и машти да се једног дана појави као пријатељица на солистичким концертима. О томе су јој говорили другови, црористи ли професори са Академије. Ни у сну Дана није помишљала да ће се лист живота потпуно окренути и концертне дворане замесити хотелским појунима. А због до се случајно као што то бива у неочекиваним судбинама...

Мала пензија, приморала је старог музичара Труца, да своје музичаре настави са кофанским оркестром који је формирао од својих колега и пријатеља.

И у тој ноћи, док је снег бело кровао Хрватског Карловца и пахуљице се топиле у надоласку Купи, стари музичар изрекао је жељу, да ћерка Даница настави традицију музичке породице.

О Дани би могли да кажу и Београђани у чијој је средини провела своје девојачко и код стрица познато челисте Бечке и Вудинештанске опере открила прве тајне музике и свет тонова и мелодија...

Смејокоса девојчица округлог лица у седмој години показивала је велики талант за клавир. Касније у музичкој школи "Стеван Мокрањец" професор Врезо увек хвалио је са великим одушевљењем најмлађу ученицу на одсеку клавира. И на Музичкој академији брзо су запазили 15-годишњу

Међутим, један члан се изнепада разболео и место клавиристе морало се попуњити како већ склопљени уговор са кофаном "Европа" у Краљеву не би пропао. Ко би други могао него моја ћерка, тако је резонирао отац Милутин. Из београдског омладинског оркестра "Снежана", који је свирао по пријемима и играма, Дана Труц неочекивано је усвојила у очеву кафанску музику.

Неискусна клавиристкиња у амбијенту једног другог свечаног је 1. маја 1947. године отворила кафану "Европа" и тако постала Краљевчанка. Случај је

хтео да неколико година касније свира на затварању исте кафане, а 1960. на пријему у новосаграђеном хотелу "Турист".

"Краљевчани су моји суграђани" — с правом каже Дана Труц — Вујић која је у граду на Ибру свирала с прекидима преко дванаест година. Ускоро ће краљевачка клавиристкиња имати мали јубилеј — двадесет година музичког рада, како ће стајати у њеној радној књижици. Али, ипак један дан, 23. јул, пада јој тешко, ка да музика са њеног клавира остаје нема. Тај датум остао је дубоко урезан као и година 1963. и оно кобно скоко јутро после напорне ноћи у новоотвореном хотелу. Брачни пар Дана и Миле Вујић водили су тада последњи разговор и једино другом реални последње — даку ноћ. На другом спрату хотела "Скопље" Даница су друг нашао је смрт у чувеном земљотресу, а она у несрећи имала је трунку среће, да је тешко повређена и прилику каменом блоковица нашла дашак ваздуха.

— Не питајте ме за Скопље јер не знам шта је земљотрес. Спавала сам... рушевине су ме још дубље усавале. Сетам се дизалица, војника, болничара. Било је страшно...

За трезутах је устала од стола у лепо уређеном стану у Караборђевој улици и стала да милаује цвеће. Низлице су јој се скотрале сузе.

— Цвеће је као музика. Даје ми снагу, одстрањује ми сли, опија ме лепотом... и живот чини лепшим.

— Ах, да, двадесетогодишњи јубилеј имају ускоро. Прославићу га скромно са својим колегама.

Нисмо открили датум јубилеја. Али бићемо сигурни да ће те вечери Дана свирати за себе, за госте и своје Краљевчанине. Са њеног клавира потечеће мелодије Шопенових валцера, Вахова и Бетовенова музика која јој лежи на срцу из студентских дана. Певаће старе градске песме, романсе и шпанску композицију "Ла пикане ро" којом је највише освојила симпатије правих познавалаца музике.

Ако јој неко те вечери довед аплауза поклонити букет цвећа, биће то најдражи поклон за две деценије музичког рада Дана—клавиристкиње.

Д. Обрадовић

Узорни пољопривредници

„ПОГРАНИЧНИ“ КООПЕРАНТ

Љађевци, Тавник и њих ма суседна поморавска села су остала без младог света. Све се то распиритало по школама и заватима кажу овде у Тавнику. Реткост је наћи младог човека на пољопривредном имању. Можда је једини од млађих људи који је тако силно декорачио у пољопривредне послове Љубисав Миловановић који се налази на крају села где се граничи краљевачка и чабанска општина. Сви у селу су нам рекли да је то "погранични" кооперант и истакнути пољопривредни произвођач који се може итекако похвалити својим радом. Љубисава смо напали међу сноповима пшенице.

Рекао нам је да већ неколико година сеје високо родне сорте и да постиже рекордне приносе који су увек близу приноса на пољопривредним добрима и економијама пољопривредних задруга. — Прошле године, на овој парцели од једног хектара засејао сам кукуруз, каже Љубисав. Принос ми је био такав да сам се обезбедио за извесно време са кукурузом. Зато сам решио да на истој парцели засејем пшеницу. Као што видите овде је све снопо до снопа и принос може бити онакав какав се очекује у најжитвороднијим местима Војводине. Љубисав је отуда задовољан и није ни мало

Љубисав Милосављевић

љут што су му образи препланули од сунца и ве-

тра а жуљени на длановима испуцали.

— Мене, овде зову "погранични" кооперант јер кооперирам и са лавачком задругом и задругом из Бреснице и Мрчајеваца. Мени је циљ да за своје имање обезбедим пуну агротехнику у раду а да ли ће ми у томе помоћи једна, друга или трећа задруга све једино ми је. Уосталом, приметно сам да ме и задруге подржавају на исти начин и да желе да постижем високе приносе па макар се ти резултати не приписивали никоме другом осим мени.

Тридесетогодишњи Љубисав Миловановић се небави само производњом житарица. Он је уз помоћ младе породице организовао и тов бикова. Не гов рад у пољопривреди је тако постао свестран а користи од свега тога су вишестране.

Д. Ц.

Радни људи краљевачке општине о проблемима културе

Просветни радници најодговорнији

Недавно је Редакција нашег листа покренула анкету о неким проблемима културног рада и става ралаштва у краљевачкој општини. Поводом тога у неколико прошлих бројева објавили смо најпре изводе из излагања председника Скупштине општине мр Миодрага Јанића о финансирању и развоју културе у краљевачкој општини, које је поднео крајем маја на трећој посебној седници Већа друштвених служби. После објављивања извода из дискусија одборника Већа друштвених служби о даљем развоју и проблемима културног рада и стварања на у прошлом броју објавили смо изјаве радних људи из студентског краја. У овом броју објављујемо изјаве радних људи о културној делатности из села Врбе и Лаћеваца.

Драган Вучковић, ученик из Врбе: »Пре шест-седам година моје село служило је за пример у читавом овом крају у културно-просветном раду и културној забави и разоноди. Међутим, данас, моје село могло би да послужи и као непример у тој области друштвене делатности. За један део те примерне просветне делатности највише свакако заслуга припада моме старом наставнику мистру Жиравцу. Али, због суровости међу нашим просветним радницима и међу овуоног њиховог личног радовања, дошло је до престанка културно-просветне делатности у моме селу. Али, то ипак није једини разлог зашто културно-просветне делатности у моме селу, па и у моме селу свакако су такође утицали на престанак културно-просветне делатности. Као пример могао бих да наведем да у моме селу од око четири до пет година имају данас готово сви радни апарати и преко њих домаћинства која располажу са телевизије и радио пријемницима. Упркос овим чињеницама међу омладином нашег села и даље постоји интересовање за културно-просветну делатност. У недостатку организације тог рада и стручног кадра омладина у моме селу после две до три године напустила је свакако различите спортистичке дисциплине, а омасовљену културно-просветног рада у нашем селу ми заправо већ неколико година немамо никакву моралну и политичку подршку. Културно-просветне заједнице краљевачке општине. Исто тако ми већ неколико година нисмо у Врби имали ни једну приредбу или концерт уметника са стране, коју би нам организовало Културно-пропагандни центар у Краљеву. Поред две филмске представе недељно ми овде немамо никакву другу културну забаву и разоноду, иако за то имамо услова и расположења међу нама младима.»

се омладина сакупљала, јер смо га пре четири или пет година преправили у основну школу.

Када би било мање приватних кафана, а више просторија за окупљање омладине, било би више и културног рада, забаве и разоноде.

Душан Радисављевић, пекарски радник из села Лаћеваца: »До пре седам или осам година у нашем селу била је веома развијена културно-просветна делатност. То није било тада никако чудо, јер смо у селу имали задружни дом у коме смо се увек радо сакупљали. Али, пошто смо тај наш дом претворили у основну школу, наш културни рад претворно се, изгледа, у прави нерад. О културној забави и разоноди, бар о биоскопским представама, осим кафанске покрете ми ништа друго немамо.

Лично сматрам да у свему овоме највећу одговорност носе радници у култури и просветни радници. И док се они не сете да покрену тај културни рад, забаву и разоноду, живећемо и даље као запарљено село. А то би био грех и била би велика штета. Нарочито за нашу омладину која је свега тога жељна.»

М. Д. Обрадовић: Манастир Студеница

Радослав Вучковић, земљорадник из села Врбе: »Наше село Врба још пре 48 година, под веома тешким условима, покренуло је међу првима у овоме крају културно-просветни рад. У то време ми смо имали своју друштвену јединицу која је имала своју позоришну дилетантску групу и хор од преко 20 чланова. У селу смо тада исто тако имали и веома примерну социјалску чету којом је успешно руководио Душан Путњиковић, сада пуковник у пензији у Краљеву. Нашим хором је такође успешно руководио учитељ Тодор Икономовић, који је три пута недељно долазио из села Вранеша да одржава пробае. Онда када смо имали ту примерну друштвену јединицу основној школи радила су само два просветна радника. Данас, после готово 48 година у селу имамо око 15 просветних радника и ни један од њих није заинтересован за културно-просветни рад у нашем селу. Једини итузе так од скоро чинио је Петар Жиравац, просветни радник у пензији.

ви су некад били, а какви данас јесу наши сеоски просветни радници у културно-просветном раду. За тај културно-просветни нерад стављају све на душу просветних радника, јер они ако су некада били и данас треба да остану душа нашег села. Због тога неинтересовања, бар за мене, они су данас сиромашнији у култури него ми пре 48 година, иако се праве да то нису.»

Славко Томић, земљорадник из села Врбе: »Неколико година после оног првог светског рата наше село је највише предњачило у културно-просветном раду. А данас, после шест или седам година, сав тај наш примерни рад просто се угасио. Од свега тога изгледа нема више ништа, јер нема више ко да нас предводи. Ми, некадашњи дилетанти, данас смо већ остарили и нисмо у стању да радимо у културно-просветном раду као некада. Наша омладина то може, али у свему томе она већ дуже времена ћути. Докле ће се то тако да буде не знам, али знам да ми је за тај културно-просветни нерад много жао.»

Очи уместо камере

ВРЂАЧКЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ

Ове разгледнице нису уметничке, нити имају неки хронолошки ред, па их зато можете разгледати по реду који је вама најприхватљивији. Оне су у већу руку и звучне, јер оно што је око пропустило, слух није. Иако нису у боји оне су, ипак, шарене по ономе што је лепо, а шта ружно. Ево, како смо их ми у редакцији уређивали, а уколико је нека и изостава, верујте да технички није успела, па ради естетике не желимо да кваримо општи утисак.

Ако нам је лекар препоручио мир и одмор без нервања, онда се потрудите да по сваку цену засобијете врњачке фотографије. Јер, може се догодити да се читави изборите од једног, али од другог, петог, шестог сигурно да нећете. Поред тога, врњачки фотографи су се потрудили да нас преко народних ношњи подсети да се ова бања налази у срцу Шумадије, што је похвална и лепо, али многим није јасно отакуда је Врњачка Бања постојбина каубоја, Индијанаца и Дејви Крокета, па за помену из Врњачке Бање фотографије у њиховим националним оделцима.

Да завршимо са једном разгледницом у боји. Реч је о дивним парковима, о алејама ружа чијој лепоти су допринеле нешто руке бањских вртлара. Нема госта који не застане дивећи се складу боја и облика. Али, зато многи уоче и нешто што оду дара од општег изгледа. То су огуљене и расклиматане столице на цветном скверу код топле воде. Рекло би се можда »ситуација«. Да, ситуација је што се тиме утршка материјалних средстава да се столице офарбају и поправе, али што се изгледа тиче то је веома »крупна« ствар. Додуше, има неколико жуто офарбаних, а на осталима се саме назире да су биле зелене, плаве, црвене. Било би лепо ако би добиле свој ранији изглед, па макар све поцрвеле...

Да почнемо од нечега новог у Врњачкој Бањи. Наравно, од чега другог ако не од новог хотела »Фонтана«. Данас је то објекат. Комфортан, модеран и у сваком погледу нај... Само, замислите још нема одитманпај јеловник, већ се гостима нуди оброк путем папирџа на коме су откуцани називи јела. На први поглед ништа страшно; нов хотел, скоро је и име добио па не може јеловник баш преко ноћи да се створи. Слажемо се, и потпуно схватамо »објективне« тешкоће. Али, само многи не могу да прогутају оне велике правосписне грешке које им се попрече у грлу док читају јеловник. На пример, често у Фонтани сервирају (по јеловнику) млад грашак са јагњаче печење или пилетину у ајмону или грати ниране тиквице са пилаче печење... Добро је што страшица усмено понуде јеловник, на неком од страних језика, а ту су грешке, ипак, лакше природе.

Ранијих година у ово време бањске госте је пре и после подне забављала музика у парку. То су обично били уметници из Београда или већих културних центара. Сада су их заменили »зелени« свирачи на хармоникама и гитарама који забављају госте својим нештитим музичирањем и песмом и узимљу колико ко да. Скоро мпо, али посао је, изгледа, по њиховој упорности, уносан. Што некоме параули ова музика и боде очи слика која се ствара око ових »зелених« музичара, изгледа да никоме од надлежних не смета. Ако већ морају негде да свирају, онда им је више место на ваварингу, које је разгледница за себе.

На основу тога шта се да нас у ове летње дане просито намеће сваком посетиоцу, то је незванична изложба ручних радова у бањском парку. Уместо павиљона са свим лепо су послужиле клупе у хладовини. Разгледање је бесплатно, а може се на лицу места узети »почетак«. Што се куповине тиче, догађа се да ретки експонати измењају власнике само то се чува у дискрецији и није званично објављено.

Ако мало боље загледасте, одмах ће вам пасти у очи да се највише гостима окупу нађе крај топле и хладне воде. То су на крају објекти по којима је Бања и позната. Три пута дневно верни поклонници њене лековитости стрпљиво чекају у реду са чашама. Код топле воде раде младе девојке веома љубазне и брзе. Само, када би имале на глави лепе уредне беле капе, уместо накривљених марама и неуредне косе, а на ногама, уместо прих гумених чизама, прикладнију обућу. Можда би ова разгледница била лепша, када би из бањ

У близини аутобуске станице, на слободном простору смештен је, да лепше кажемо, »забавни парк«. Већ од раних поподневних часова преко гласоворника се по знају гости и обавештавају да »у Бањи по први пут гостује ѕид смрти са светским прваком мотоциклистом« Врујање мотора замењује рекламу и тако најзначајније. Целу звучну разгледницу уопштењује рингитипил са својом увеселевајућом музиком. Не знамо зашто, али смо чули да су се неки гости ту, скоро, распитивали где станује председник Општине и управник Бањског лечилишта. Вероватно сматрају да је место њиховог пребивалишта ван домаћаја ове страначке буче.

За крај смо сачували разгледницу која говори да у Бањској управи никако не могу да убу у траг дивљим, односно, непријављеним гостима. Зато службеник испред топле воде легитимноше љубавно посетиоце тражиће им на увид бањски лист. Колико је овај начин сумњичења исправних гостију исправан и да ли постоји свој прави циљ, нисмо питали никога. Али, сигурно је да ће се због оваквих поступака многим чинарима стање нагло погоршати.

ГОСТ ГРАДА: Сафет Исовић ЕПИТЕТИ КРАЉЕВЧАНИМА

КРАЉЕВО — Са музичким караваном 67. међу звездама забавне музике као гост у дворани Дома друштвених организација наступио је и познати интерпретатор народних песама Сафет Исовић. Три десетогодишњи Билећанин, ипак крајини Сарајева, био је у посебном центру пажње краљевачке публике мада је за конкуренте имао Ђорђа, Драгана, Златка...

— Жарко Јосиповић: Школа и остали краљевчани из овог симпатичног ансамбла освојили су ме на пречцу својом духовитости, друштвеним и музикалношћу. С њима сам већ годину дана и већ их скоро изпустити.

— Када сте почели певачку каријеру?

— Пре 11 година у Сарајеву као »народњак«, док сам пре тога певачки забавне композиције.

— Разлика између народне и забавне музике?

— Забавна музика је често нестабилна, а популарност пролазна. Праве народне песме много су теже за интерпретацију и поред доброг гласа за хтевају много више осећања.

— Ваш узор?

— Зна се, Заим Имамовић.

— Колико сте снимили плоча?

— Преко тридесет самосталних, од тога 12 златних и 16 сребрних.

— Најдража песма?

— Последња снимљена »Радујем се светлом дану«.

— Када ће те поново у Краљево?

— Увек кад ме позову, пошто према овом граду осећам обавезе. Иначе сам у шкрипцу са слободним временом, јер годишње у просеку имам око 300 концерата.

Д. Обрадовић

САФЕТ ИСОВИЋ:

— Краљевачка публика вас веома цени?

— Ја је још више ценим, јер то је једна од ретких публика са префиним укусом за песму и певаче.

— Они вас сматрају старим познаником?

— Како да не. За Краљево ме везују најлепше и незаборавне успомене. Када сам као студент права почео своју певачку каријеру, прво гостовање у Србији сјесени 1957. било је Краљево.

— Да ли сте због тога у ансамблу краљевачких младина?

До краја лета тридесет филмова

У августу „Бен Хур“ и „Поглед У зеницу сунца“

Предузеће за приказивање филмова „Сутјеска“ у Краљеву имаће до краја лета на репертоару своја два биоскопа око тридесетак премијерних и неколико репризних филмова. Међу њима заступљени су готово сви жанрови европске, америчке и домаће филмске производње. Осим неколико филмова изузетне уметничке вредности, овогодишњи летњи репертоар краљевачких биоскопа имаће филмове махом лаког, забавног карактера.

После неколико филмских комедија, авантуристичких и вестерних филмова до краја овог месеца краљевачка филмска публика имаће најпре прилику да гледа совјетску филмску драму „Верност“ редитеља Петра Тодоровског са Галином Польских и Витали Четвериковим у главним улогама. Ово филмско дело третира питање осамнаестогодишњака које је задесило други светски рат. Због својих уметничких квалитета на Фестивалу у Венецији претпрошле године П. Тодоровском додељена је награда режисера почетника. Готово истовремено краљевачки биоскопски посетиоци имаће прилику да гледају америчку социјално-психолошку филмску драму о трагедији једне породице и љубави беле слепе девојке са првим студентом. Ово филмско дело „Сусрет у парку“ режировао је Гај Грин, док се у главним улогама појављују Сидни Поатје, затим Елизабета Хартман и Шели Винтерс, која је за епизодну улогу у овом филму добила прошле године награду „Оскар“.

Међу првим филмовима у августу, који заслужују пажњу биоскопских посетилаца, биће свакако дело италијанске производње „У сени инкарнације“ редитеља Лучијана Салџа са Мел Ферром у главној улози који у овом биоскопском филму оживљава једног од најславнијих едикара Доминика Теотокополоуса, званог Ел Греко. Четири старе јапанске легенде о животу самураја и сиромашних сељака послужиле су редитељу Масакуну Кобаяшију да направи филмско дело „Четири страшне приче“ које је претпрошле године добило специјалну награду жирија на Фестивалу у

Кану, а прошле године конкурисало и за награду „Оскар“ као најбољи инострани филм.

Краљевачке љубитеље седме уметности изненадиће у удућем месецу и два филма изузетне уметничке вредности. Петде средњом августа

тера представља уствари и борбу Јевреја за национално ослобођење од римске империје. Овај јединствени филм са 11 награда „Оскара“ припреман је пуних девет година, док је његово снимање трајало годину дана. Поред 498 улога и 100.000

Детаљ из филма „Поглед у зеницу сунца“

имаће прилику најпре да гледају домаћи играни филм „Поглед у зеницу сунца“ („Тифусари“), који је рађен по сценарију Ратка Ђуровића, у режији прослављеног редитеља „Козаре“ Вељка Булајића са Великиром Жи Војиновићем, Антуном Налисом и Младеном Ладиком у главним улогама. Ово филмско дело представља потресну епопеју тифусара у народноослободилачком рату, од носно четири трагичне судбине одвојене од борбе, која се кроз готово немогуће услове пробијају до партизанског ешалона. Летњи филмски репертоар завршиће се приказивањем америчког историјског спектакла „Бен Хур“ прослављеног филмског редитеља Вилијам Вајлера у коме се као носници главних улога појављују: Чарлтон Хестон, Џек Хокинс, Стивен Војд, Хаја Харарит и Хју Грифит. Ово филмско ремек дело, које је већ један пут снимљено у некој епизиодама, у сукобу главних ак

татора, занимљив је још податак да је снимање трке са двоколицима трајало три месеца, док на филмској траци она траје само 45 минута.

М.

Кинеске народне приче

На прелазу

Чамац је био препун људи. Наједном на сред реке на њему се отворила овећа пукотина и вода је покуљала унутра!

Путнице је захватила паника. Само је један човек наставио да седи с равнотушним изгледом, као да се ништа не догађа.

— Зашто седите скривених руку? — питали су га. — На чамац ће зачас отићи на дно!

— А зашто бих се секи-

У РАШКИ ЗАВРШЕНИ ПРИЈЕМНИ ИСПИТИ ЗА СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

У Рашки су прошлог месеца завршени пријемни испити за упис свршених ученика основних школа у школе другог ступња. За упис у први разред гимназија „Браћа Рибар“ расписала је конкурс за 80 ученика. Пошто се на конкурс од предвиђеног броја пријавило само 73 ученика, то су сви кандидати били ослобођени од полагања пријемних испита. За попуњу још 17 ученика рашчанска гимназија расписале накнадни конкурс у идућем месецу.

Школа ученика у привреди за први разред у идућој школској години расписала је конкурс за 60 ученика. Због великог интересовања међу свршеним ученицима основних школа на пријемним испитима пријавило се 208 ученика. Од толиког броја ученика, после полагања писмених испита из српско-хрватског језика и математике и полагања усмених испита путем тестирања пред стручњацима Завода за запошљавање из Новог Пазара примљено је око 100 ученика колико је било предвиђено расписаним конкурсом. Поводом толиког интересовања представљено је да ће Никола ученика у привреди, поред већ попуњеног броја да распише и накнадни конкурс у идућем месецу за упис у први разред још извесног броја ученика. Међу ученицима, који су већ положили пријемне испите, највише је примљено на трговачки смер и они ће практично наставу да изводе у Трговинском предузећу „Ибар“ и Земљорадничкој задрузи „Рашка“.

Сопоћани су стално опседнути туристима

Заштита културних споменика

За фреске Сопоћана и Црне Реке 22 милиона

Н. Пазар — Сопоћанске фреске столетима су одолеле стихији и људским рудима. Чак и онда када је манастир преко 250 година био обзакривљен. Међутим, у последње време бројни стручњаци за фреске указују на две опасности које прете свим уметничким делима изванредно достигнућа непознатих средњовековних мајстара: мајдан сопоћанског мермера чије експлозије мина покрећу тле на коме се налази манастир и влага која опасно угрожава опстанак и очување познатих фрески.

Док се за први проблем тражи решење у премештању мајдана, дотле ће се већ овог лета у коштак са властом и шалитром ухватити најбољи југословенски конзерватори.

Републички фонд за уна-

пређење културних делатности СР Србије издвојио је из својих овогодишњих средстава 14 милиона старих динара за ову сврху па ће радни ускоро почети. Из овог фонда, такође, је издвојено осам милиона старих динара за редовне на очувању и конзервирању фресака у манастиру Црна Река у Рибарињу, чија се живопис сматра најлепшим у XIV столећу. Овај манастир, који ће изградњом Јадранске магистрале долином Ибра за годину две постати доступан бројним домаћим и страним туристима, стара је и интересантна културно-историјска знаменитост грађена у пешини и као да је бачена на стројој литици. Фреске манастира Црне Реке угрожава вода која избија по пешинским издвима.

ХУМОРЕСКА

ЛИРСКО ПОВЛАЧЕЊЕ

Топле пролећне ноћи Самсон К. изашао је из ресторана. Над његовом главом све тауцале су милијарде звездица. На улици уопште није било пролазника! Стражарница саобраћајног милиционера била је празна. Последња је Самсону К. изгледала нарочито пријатна.

Лагано, његова душа пунила се необјашњивом радозналношћу. Самсон се прохтекло да гласно запева на пустој улици. Зауостављало га је само присуство горе помечу симболичне стражаре.

— Чудно, — помисли Самсон К., помало умирен, — где је наш драги милиционер? Да ли се нешто није са њим догодило? — Ипак, не! — одговори он сам себи. — Наш драги милиционер мирно се одмара у кругу своје породице, како приличи сваком грађанину.

Ту се Самсон К. сети да је и њему време да се врати кући и у срцу му би још видље. — Ја нисам имао ло гори од милиционера, — размишљао је он. — Ја имам такође, своју кућу, своју породицу.

И он енергичним, премда помало и кривудавим кораком крену у правцу домаћег објашта. Док су ноге

Самсона К. неуверљиво кружиле по улицама, машта му је, напротив, радила интензивно.

Чинило му се да га жена чека на прагу са божаном у рукама. Она јури к њему, скида прљаве ципеле и, док се он одмара у фотељи, спрема за њега каду. А из ообе вребају дремљиве њушнице његове деце. „Татице, а мамица ти је купила мантил, али није желела да ти каже“, — и Симон К. љубних у румене образе.

А може бити сусрет мало тужнији. Жена, на пример, седи у кухињи, обухвативши рукама уплакано лице. Тада он стане крај ње на коленима, узме њену главу у своје снажне мушке дланове и погледа у дивне светле очи.

— Слушај Адела! — каже он одлучно. — Више се то никада неће поновити. Све! Никада! Ни капке! Верујеш ли?

— Верујем, најзад, — чу је се тихи глас Аделе, — али ти си то већ седамдесет три пута обећао...

— Значи, не верујеш? Али зашто...

— Верујем, верујем, Самсо-

не. — И они се пољубе.

А онда он тихо упита:

— Са сутрашњим даном ја ћу то... оставити... нади, Адела, још једну... као по слављу... Разумеш: последњу!...

Предавши се маштању, Самсон К. није ни приметио да се нашао пред познатим вратима свога стана. Он не жато помилова кваку на вратима као путник који се враћа из далеке туђине. Притисну звано.

— Ко је тамо? — чу се иза вратију, домаћи, умилни глас, несумњиво глас његове Аделе.

— Ја сам... твој Самсон...

— Какав Самсон?

— Твој муж, Адела...

Иза вратију није се ништа чуло.

— Шта хоћеш? — чу се најзад глас Аделе. — Ти си заборавио да су прошле већ четири године како смо се ми разишли?...

И поново Самсон К. упутисе у топлу пролећну ноћ, а звезде су му саосећајно подмигивале са висине.

рао? — с прекором је одговорио хладнокрвни путник. — Чамац није мој!

Док је киша лила као из кабла

„Караван 67.“ одушевио Краљевчане

* НАЈВИШЕ ГЛАСОВА КРАЉЕВЧАНИ СУ ДАЛИ „БОРБУ МАРЈАНОВИЋУ И ЗЛАТКУ ГОДУБОВИЋУ, А НАЈВИШЕ СИМНИТИЈА И АПЛАУЗА ПОБРАО ЈЕ САФЕТ ИСОВИЋ.“

Краљево — На својој турнеји по земљи „Музички караван 67.“ тек у Краљеву је наишао на прве временске неприлике. И поред најповише цена улазница, интересовање је било изнад сваког очекивања тако да је предвиђено место за концерт — Кошаркашки стадион био мали, а киша која се сручила поподне у недељу још више је довела у недовољну организаторе „Каравана“. Решење је нађено са двораном Дома друштвених организација где је могао да

стане свега 700 гледалаца и са једним часом закашњења, концерт је почео под условима високе температуре где су се изабојачи и присутни гледаоци прилично кували.

Међутим, то је мало коме сметало јер Борбе, Сешка, Радмила, Тамара, Ђина, Драган и Ђима са „Главним ансамблом“ и народним секстетом Жарка Јосиповића — Шкуле, направиле су такав пажљив и онако високу температуру попели на још виши степен. Док је „Борбе Ма-

Њина Спирова

Занимљивости из науке и технике

СУВЧАНИ ЛАСЕР

Снаг сунчеве светлости употребљена је у Сједињеним државама за рад ласера, уређаја који емитује из ванредно танак и интензиван сноп светлости који се не шири толико као обичан светлосни сноп. Експерименти показују да такав ласер може да постане идеално средство за будуће свемирске комуникације. Проналазач тог система, др Гилберт Јанг каже да би даље усавршавање требало да омогући да целокупан систем тежи само неколико килограма и да заузме простор од 0,028 кубних метара, и без тешкоћа да се смести у већину модерних свемирских летелица.

Телескоп повезан са ласе-

ром прати Сунце по небу, хвата његове зраке и фокусира их на површину танке, два и по сантиметра дуге кристалне шипке која је на чињена од нарочитог материјала. На тај начин Сунце замењује уобичајену лампу и електрични апарат који су потребни другим ласерима за стављање у рад. Фокусирано сунчево светло је довољно јако да запали парче дрвета, али је сноп који излази из ласера још интензивнији и далеко кориснији. Та светлост је такве природе да се може употребити за преносиве порука између две свемирске летелице или као веома снажан сателитски радиопор.

ријановић у свом стилу дизао љубитеље забавних мелодија на ноге, и освојио највише гласова публике, гости „Каравана“, Сафет Исовић и краљевачка земљациња Лена Лукић били су у центру пажње и поред свих симпатија у дворани освојили највише аплауза.

Љубитељи народних песама, а њих није било мало, предали су свом љубимцу букете цвећа, док неки од гледалаца нису одолели жељи да популарног Сафета још на позорници обаспу по љупцима.

Док се у дворани одвијао концерт који је трајао до близу ponoћи, испред зграде Дома друштвених организација чекало је више стотина младих и девојака да би од својих љубимаца добило аутограме као и успомену на једно ретко успешно гостовање.

Сторити

После прелазног јулског рока

ПОШТЕН ФУДБАЛ - НЕ МИЛИОНИ

*** ДОСЛЕДНИ ПРИНЦИПУ ДА НЕ БАЦАЈУ НОВАЦ ЗА ФУДБАЛЕРЕ, УПРАВА «БЕЛИХ» ОЧЕКУЈЕ ПОДРШКУ НАВИЈАЧА, СОФК-е И ОСТАЛИХ НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА**

КРАЉЕВО — У последњим фудбалским трансакцијама, куповини играча и бацању милионских свота од стране неколицине тимова Прве савезне лиге, помињао се и име краљевачког Друштва Слога, овог пута Слога је била онај мали тим преко чијих леђа је требало да ућари неко други или трећи. Међутим, поштујући

неопходна за одржавање ритма такмичења. Наиме, у прелазном јулском року за неколицину Слогиних фудбалера, посебно за Јанковића и Ђурића, интересовали су се неки ирволиташки тимови који су изнад границе очекиваног износили милионима у куповини играча. Раднички из Ниша желео је пошто пото

кренули више аматерски без куповине играча и неких трошкова, уздајући се првенствено у сопствене снаге. У томе и jeste величина Слоге, што су љубитељи фудбала у граду на Ибру топло поздравили. Овај моменат не треба смети са ума у тренутку када се и општина СЛОФК-а залажила да помогне «белима» у припремама за наредно првенство. Ипак, одлучујућу реч даће одборници Скупштине општине Краљево на првој наредној седници чији гласови треба да одлуче о новачкој помочи: како би Друштво из Краљева спремно кренуло на старту првенства које хиљаде Краљевчана с нестрпљењем очекују.

Фудбал је поново узнемирио јавност

принципе провица ФСЈ и држећи се доследности правог спортског колектива Слога се одржала, не дозволивши да јој други укаљају лице. У том смислу чули смо и мишљење од стране управе «белих»:

— Доста је било прича на наш рачун о тобожњим «ирним фондацијама», различитим аферичама и којеквалном «илегалном раду» у наградњању фудбалера. Остварили смо два циља: граду од 40.000 становника обезбедити смо утакмице друштвовањској ранга и за рачун поштеног фудбала одрекли смо се покушењих милиона. Једини је остао трећи циљ да се уз помоћ навијача, општинске СОФК-е и одборника, односно Скупштине општине, обезбеде средства за празну клупу благодаре,

да узме двојицу талентованих играча за које је Слога требала да добије 15 милиона динара. Покиње се још један клуб, наводио Црвена звезда која је Радничком желела да помогне у преузимању Слогиног десног тандема, уколико би Холцер и Бардић, приступили београдском «црвено-белом» дресу. Али код плаћања рачуна без крчмара, није испало онако како су «велики» замислили. Размахујући се друштвеним милионима Сплитани су дубоко завукли руку у врећу са парам. Нишлије добро зарадиле, а Слога сачувала спортски образ и доказала да један фудбалски колектив треба водити поштено, а јавност упознати са свим видовима пословања где више нема тајни. Због тога су «бели» у припремама за наредну сезону

У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ Основан Пливачки одбор уже Србије

Врњачка Бања — У присуству представника пливачких клубова, као чланова Иницијативног одбора, из Ђурије, Светозарева, Смедерева, Лебана, Лучана Титовог Ужича, Рудника, Краљева и Врњачке Бање и Јована Буквића председника Пливачког савеза Србије прошлог петка основан је Пливачки одбор уже Србије са седиштем у Врњачкој Бањи који ће убудуће руководити такмичењима и развојем пливачког спорта на подручју западне и источне Србије. Одлука о оснивању овог одбора уследила је после престанка рада средњих пливачких одбора и попут пливачких одбора у Војводини и Космету са циљем да се покрене широка активност на оживљавању пливачког спорта у Србији и оснивању нових клубова у местима где за то постоје услови.

У овој корисној акцији, где се првенствено очекује пуна подршка од стране општинских СОФК-и, постоје сви услови да пливачки спорт у Србији добије свој прави статус и признање најмањих грађана. Леп је пример Светозарева, где се о омасовљењу у пливачке клубове поред општинске СОФК-е, брине и одељење Народне одбране које издава посебна средства и финансира развој пливачког спорта.

Драгутић Крушић, секретар Пливачког одбора уже Србије упознао нас са акцијом оснивања пливачког клуба

ОВОГОДИШЊЕ ПРВЕНСТВО УЖЕ СРБИЈЕ У ПЛИВАЊУ ОДРЖАЊЕ СЕ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ И ЂУРИЈИ

Врњачка Бања — Шесторо и јуниорско првенство уже Србије за 1967. годину одржаће се на врњачком олимпијском базену 23. јула уз учешће пливача из Т. Ужича, Рудника, Светозарева, Ђурије, Лучана, Београда, Смедерева и Врњачке Бање, док је неизвесно учешће чланова ПК «Ибар» из Краљева због тешке финансијске ситуације овог клуба.

Сенијори ће се такмичити недељу дана касније на базену у Ђурији.

СЈЕНИЧКА СЛОГА ПОБЕ ДИЛА НОВИ ПАЗАР

Сјеница — У такмичењу за Фудбалски клуб Југославије, Слога из Сјенице побеђила је на свом терену члана Српске лиге Нови Пазар са 4:2 и тако се квалификовала за полуфинале Купа на територији КФП

ДАНАС ПОЛУФИНАЛНЕ КУП УТАКМИЦЕ

Краљево — На Градском стадиону, у петак 14. јула, одиграће се полуфиналне утакмице фудбалског купа на територији Краљевачког фудбалског подсавеза. У првој утакмици која почиње у 15 часова састају се Борац — тим краљевачког Гарнизо на и Слога из Сјенице, а у другој у 17 часова, Магдохром и победник из сусрета Реал — Слога (Краљево) који је одигран у среду поподне у Подунавцима. Финалне утакмице одиграће се у недељу поподне на Градском стадиону у 17 часова.

КОМЕНТАРИ УМОРНИ БИЦИКЛИСТИ

Краљево — Неочекивано у једном од најзгорнијих спортских колектива у Краљеву, точкови су почели реско да шкрипе. Још пре извесног времена чудно се како се Бициклистички клуб «Металца» сужбио са извесним проблемима који могу опасно да се одразе у његовом будућем раду и васпитању младих спортиста. Наиме, прослављени са наших друмова и вишеструки репрезентативац Редош Ђурић, за тренутак се заборавио и кренуо другом стазом која не додикује заслуженом грађанину и увек узорном спортисти. Као да је заборавио на заслуге клуба и града уз чију помоћ се пробио на југословенској и међународној спортевој арени. Његов поступак да без сагласности и одобрења матичног клуба, наступи у другим екипама и брани боје туђих дресова, осудили су његови клубски другови и љубитељи бициклизма. Усамљен и без помоћи својих другова, Ђурић није блистао и његови резултати више су били незначајни него успешни. Прекаљени спортиста ипак је увидео своју грешку и дубоко га је дирнуло поверење које и после свега ужива у редовима БК Металца. Његово поштено кајање доприне-

ло је да дугогодишњи председник клуба, Миљковић повуче најваљену оставку и да се у управу БК Металца ангажују људи који ће својим радом допринети чвршћом уздицању бициклистичког спорта у Краљеву. Посебно је вредно поверење, да у скорој будућности Ђурић поста не тренер и васпитач краљевачких бициклста. Други «великан» коме су стручњаци предвиђали сјајну будућност као да се изгубио у многим жељама које се не могу остваривати преко ноћи. Страна коју је Жика Миљосављевић почео да стиће, нагло је потамнела. Млади и талентовани спортиста постао је малодушан и доводио овој опасној спортевој болести да га потпуно избаци из колосека. Са малодушношћу и разочарењем Миљосављевић је постао неуморан и у приватном животу не покушавајући да из себе извуче ону трунку снаге коју поседује и која може да га врати на спортске стазе. За мањог спортисту Миљосављевића још није касно да пребоди личну кризу и «згорни бициклиста» наћи ће пуну подршку међу члановима управе клуба и својих колега који желе сви заједно да крену у походе на боље резултате. Д. Обрадовић

У сусрету Москва — Партизан 4:2 РЕВИЈА НАЈБОЉИХ ВАТЕРПОЛИСТА

Врњачка Бања — За све оне многобројне гледаоце из Краљева, Трстеника, Крушевца, Чачка и Врњачке Бање који су прхунске европске ватерполисте имали при-

лике да гледају преко малих екрана, пријатељски сусрет Москва — Партизан прошлог петка на олимпијском базену у Врњачкој Бањи била је ретка прилика да их лично виде на делу. Од оних неколико хиљада гледалаца нико није пожалио што је по спарном празничном дану превално кратак пут ради једног спорта који је са успехом Партизана у освајању титуле најбоље ватерполо

Препуштена шанса пред голем Москве

спортске среће која им овог пута није била наклоњена. Физички спремнији гости имали су опасног противника у троструком европском шампиону чији је голман Новоковић био индисциплиран и прилично неопрезан. Мада су шансе биле на страни «домашина» из Београда, Московљани су у већини случајева пливали брже и победивали у међусобним дуелима. Додоше гости су били знатно грубљи и начини ли више фаулова, али њихова победа од два гола разлике потпуно је заслужена. Партизан је крајем прве четвртине повео из четвртца, да би гости у наставку друге четвртине изједначили сило витим ударцем са осам метара. Још једно вођство Партизана, такође из четвртца, није било довољно да се сачува предност и поред две повољне шансе и два Сандића ва ударца у стазиву. Без обзира на исход меча, сусрет Москва — Партизан 4:2 остаће у сећању као једна ретка спортска приредба која уме да одушеви гледаоце и да стилем игре стекне нове присталице. У предигри главног меча јуниори београдског Партизана победили су полетну екипу врњачког ПК «Гоч» са 8:0, док су скакачи из Београда извели неколико успешних скокова које су гледаоци топло поздравили. Д. О.

Слога почела са припремама

Краљево — После вишедневног одмора фудбалери Слоге, окупили су се прошлог уторка на Градском стадиону и почели са припремама за предстојеће првенство у Другој савезној лиги које почиње 20. августа. Изузев неколицине играча који су оправдано закаснили, окупили фудбалери упознали су се са новим тренером Спасојевићем и после кратког састања, одржали први тренинг.

ЈАНКОВИЋ И ЂУРИЋ ПРОВЕЛИ ОДМОР У НИШУ

Краљево — Око десног Слогиног тандема последњих дана дигла се прилична прашина. Управа Слоге била је упорна и није дозволила Јанковићу и Ђурићу да приступе Радничком из Ниша који још увек гаји наду да узме ову двојицу талентованих фудбалера. Ова два фудбалера прикључили су се у

уторак припремама Слоге за првенство, а о вичаном случају лажовски су најавили. — Одмор смо провели у Нишу где нам је Раднички нудио привлачне услове да приступимо њиховим редовима.

ТРЕНЕР СПАСОЈЕВИЋ ЖЕЛИ САМОСТАЛНОСТ У РАДУ

Краљево — Пре него што је преузео да води тим Слоге, нови тренер «белих» Драган Спасојевић, био је кратак у својој изјави: — Желим потпуну дисциплину од стране играча где неће бити фамилијарности, као и потпуну самосталност у своме тренерском раду без икаквог мешања са стране. Можда се у почетку ово неће некоме свиђати, али верујем да резултати неће изостати.

„Прехрана“

СНАБДЕВАЈТЕ СЕ У ПРОДАВНИЦАМА КРАЉЕВАЧКОГ ПРЕДУЗЕЋА КОЈЕ ПОРЕД ПОЉОПРИВРЕДНИХ ПРОИЗВОДА РАСПОЛАЖУ СА ЦЕЛОКУПНОМ ПРЕХРАМБЕНОМ РОБОМ

Оком
камере

На Попини,
Врњачкој Бањи,
Краљеву,
Студеници...

Борци НОБ и други гости на трибини за време збора на Попини

ПРАЗНИЧНИ ДАНИ

Сунчани седмојулски дани и прилично топла време знатно су допринели да се празнични Дана устанка народа

Србије мимо свих очекивања прослави у веселом расположењу. Велики број грађана из многих места овог

дела Србије још у раним јутарњим часовима прошлог петка, специјалним возовима, аутобусима и приватним колима окупили су у селу Попини на традиционалном народном збору где је пред огромном масом света о устанцима данима и садашњем привредном развоју наше земље говорио Миљалко Тодоровић, секретар Извршног комитета Централног комитета СКЈ.

И док је на падинама Попине, уз звуке више оркестара и под импровизованим шатор — ресторанима са свом могућим специјалитетима, народно весеље трајало читавог дана до касно у ноћ, остала бањска и туристичка места била су опседнута многобројним туристима и излетницима.

Врњачка Бања била је «тесна» да прими све оне који су тог дана напустили у својим крајевима. Зрњачки домаћини задовољно су трљали руке, јер после дужег времена Бања је поново постала оно што јесте — пријатно место за одмор

Миљалко Тодоровић

Чл. ККД «Аборашевић» из Врњачке Бање певало је «интернационалу» на збору у Попини

Гости из СССР-а Надежда Григоријева и њен супруг Матвеј Пузарески присуствовали су збору на Попини

Многи учесници збора у Попини допутовали су специјалним возовима

Ђорђе Марјановић у свом стилу Пољаци Сафету Исковићу

чини су смештајни капацитети до максимума искоришћени. Док су једни напустили дебелим хладноћу на терасама врњачких хотела и у тим бањским парковима, око 10.000 грађана окупили се крај олимпијског базена да би присуствовали реткој спорској приредби, катерполо утакмици најбољих европских екипа, београдског Партизана и репрезентације Москве. У вечерњим часовима такође је владала гужва и сва места на тераси и у ресторанима «Звезда» били су испуњени до последње столице. Разлог је био музички ансамбл из Чилеа који у опом хотелу гостује већ неколико дана.

Слична је слика била и у осталим излетничким местима поред Краљева. Жича и Матрушка Бања, такође, су биле препуне излетника, а дуж Ибарске клисуре кретале су се читаве колоне туриста чији је циљ био посета манастирима Студеници и Сопотанима.

Краљевчани који су празнични седмојулски дан провели у свом граду да би се расхладили на Јобру и Морави имали су богат и занимљив културно забавни програм. Поред гостовања симпатичног и рутинизованог музичког и фолклорног ансамбла из пријатељског града Зелона Гора (Пољска), на Кошаркашком стадиону гостовао је хор и оркестар Дома ЈНА из Београда. Посебно интересовање Краљевчана имало је за «Музички караван 67» где су направне улазице од преко 1.000 ст. динара плаћуле за три дана. То се не може тумачити изненађењем с обзиром да Ђорђе Марјановић, Драган Стојић, Сафет Исковић, Лена Лукић, Златко Голубовић, Снежана Величанлић, Билић Спирова,

Многи туристи за време празника посетили су Студеницу

Батерполисти Москве прилично су стрепели за исход мечу у Врњачкој Бањи

Бадрица Микић, Тамара Ца му градова» још више је популарни и Диме Поповић имају јачање драж интересовања у Краљеву велики број својих обожаваца. Њихово међусобно такмичење за «Пес-

Д. Обрадовић

Редови за креслу пољу на избору «Снежник»

Ватерполо екипе Партизана и Москве

Весели Краљевчани на «Музичком каравану 67» били су више него расположени

Лена Лукић први пут певала је пред својим земљацима